

93. Ezek az Szalaságot elégeték
És az népet kegyetlenül kergeték,
Kiket kaphatának, mind elemelék,
Szegényeket örök rabságra vivék.
94. Jóllehet az rabló török sok vala,
Kik az földet igen pusztitják vala,
Az egész tartományt égetik vala,
Sok ur azt immár csak távul nézi vala.
95. De akkor is nem keveset szolgálá,
Vitéz Török Ferenczel elindula.
Nagy sziveszakadva az sok rablóra,
Elérkezék és velök szembeszálla.
96. Semmi tartozást ő dolgában nem tőn,
Bátor szívvvel velök nagy viadalt tőn;
Az Ur Isten ott is oly kegyelmes lőn,
Hogy ellenségén győzedelmet vőn.
97. Jó csoport rabot pogányok elvesztének,
Vitéz Török Ferencről veretének,
Kin az több törökök megijedének
És azután ők elcsendesedének.
98. De ha akkor el nem készültek volna,
Az rablókbán és meg nem verték volna,
Tudja Isten, míg beszáguldtak volna
Kegyetlenül ez nyomorult országban.
99. Én nem vagyok elég, hogy megmondhassam,
Vitézségét, hogy előszámálhassam,
Csak az harmadrészen is megírhasam,
Az hallgatóknak elibe adhasam.
100. De az idő azmennyire engedte,
És az Ur Isten azmivel szerete
És Szentlélek által mire vezérle:
Legyen áldott az ő szent akaratja.